

VENDIM
Nr. 5, datë 25.2.2013

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i	Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “	“
Xhezair Zaganjori	anëtar i “	“
Sokol Berberi	anëtar i	“ “
Admir Thanza	anëtar i	“ “
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“ “
Fatmir Hoxha	anëtar i	“ “
Vitore Tusha	anëtare e	“ “

me sekretare Elta Milori, në datën 23.10.2012 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 27/6 Akti, që i përket:

KËRKUES: Ermir Dervishi, përfaqësuar nga avokat Arian Salati, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme

OBJEKTI: Shfuqizimi, si të papajtueshëm me Kushtetutën, i vendimeve nr. 127, datë 26.11.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë; nr. 87, datë 28.03.2002 të Gjykatës së Apelit Durrës; nr. 590, datë 25.10.2002 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

BAZA LIGJORE: Nenet 31, germa “ç”, 33/1, 42/1, 131/f, 134/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë”; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 1 dhe 48 të ligjit nr. 8577, datë 2.10.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Vitore Tusha, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, që kërkonte pranimin e kërkesës dhe, pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kavajë, me vendimin nr. 127, datë 26.11.2001, ka vendosur deklarinimin fajtor të të pandehurit, në mungesë, për kryerjen e veprave penale: të “vrasjes me paramendim”, në bashkëpunim dhe, në bazë të neneve 78, 50/gj dhe 49 të Kodit Penal (KP) e ka dënuar me 20 (njëzet) vjet burgim; të “mbajtjes pa leje të armëve luftarake dhe municionit” dhe, në bazë të neneve 278/2 e 49 të KP-së e ka dënuar me 2 (dy) vjet burgim. Në bashkim të dënimeve, në bazë të nenit 55 të KP-së, e ka dënuar përfundimisht me 20 (njëzet) vjet burgim. Në këtë proces gjyqësor, kërkuari është mbrojtur nga mbrojtësi i caktuar kryesisht, i cili ka ushtruar edhe të drejtën e ankimit në Gjykatën e Apelit Durrës dhe rekursin në Gjykatën e Lartë.

2. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 87, datë 28.3.2002, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë.

3. Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 590, datë 25.10.2002, ka vendosur mospranimin e rekursit në dhomë këshillimi.

4. Në vitin 2006 Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Kavajë ka nxjerrë urdhrin nr. 38, datë 18.4.2006 “Për vënien në ekzekutim të vendimit nr. 127, datë 26.11.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë”. Kërkuari është arrestuar në Tiranë, në datën 3.11.2011.

II

5. **Kërkuari** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, në datën 30.1.2012 duke kërkuar shfuqizimin e vendimeve të dhëna nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm gjatë proceseve gjyqësore të zhvilluara në

mungesën e tij. Në thelb, kërkuesi pretendon cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në aspektet e mëposhtme:

5.1 *Është cenuar e drejta për t'u dëgjuar*, pasi është hetuar e gjykuar në mungesë, si rezultat i mospërmblidhjes nga organet shtetërore të detyrimit për vënien në dijeni për procesin gjyqësor në ngarkim të tij, ndërkohë që ai ndodhej jashtë shtetit dhe nuk i fshihej drejtësisë.

5.2 *Është cenuar e drejta e mbrojtjes*, pasi si rezultat i mungesës së njoftimit efektiv për procesin gjyqësor në ngarkim, ai nuk ka pasur mundësi të zgjedhë mbrojtësin me vullnetin e tij të lirë, por është mbrojtur nga mbrojtës i caktuar kryesisht nga autoriteti procedues.

5.3 *Është cenuar parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*, pasi nuk i është dhënë mundësia që të dëgjohen argumentet e tij dhe të ballafaqohet me dëshmitarët e akuzës.

6. ***Subjekti i i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme*** nuk paraqiti prapësime me shkrim.

III

A. *Në lidhje me pretendimin për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar, për t'u mbrojtur, të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*

7. Kërkuesi, në thelb, ka pretenduar se nuk ka marrë dijeni efektivisht mbi procesin gjyqësor në ngarkim të tij si rezultat i mospërmblidhjes, nga ana e autoriteteve, të detyrimeve që burojnë nga Kodi i Procedurës Penale (KPP) për njoftimin e të pandehurit që nuk gjendet. Për rrjedhojë, atij i është mohuar e drejta për t'u dëgjuar, e drejta për t'u mbrojtur, barazia e armëve dhe kontradiktoriteti, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

8. Gjykata, bazuar në pretendimet e kërkuesit dhe argumentet mbi të cilat ato mbështeten, vlerëson se këto pretendime duhet të trajtohen në këndvështrim të respektimit të së drejtës për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur.

9. Gjykata rikonfirmon qëndrimin se të informosh dikë për një proces të hapur kundër tij, është një akt gjyqësor i një rëndësie të veçantë që duhet bërë në përputhje me kërkesat procedurale, të cilat garantojnë ushtrimin efektiv të të drejtave nga ana e të pandehurit. E drejta e një personi të akuzuar, për të qenë i pranishëm në seancën dëgjimore të akuzave të ngritura kundër tij, është thelbësore për një proces të drejtë. Kjo përfshin jo vetëm praninë fizike, por edhe aftësinë për të dëgjuar dhe ndjekur procedimet, për të kuptuar provat dhe argumentet, për të orientuar përfaqësuesit ligjorë dhe për të dhënë fakte. Shteti ka detyrimin për ta njoftuar të pandehurin në mënyrë efektive dhe të përshtatshme për seancën dhe të marrë masa për të siguruar praninë e tij. Po ashtu, një nga kriteret e gjykimit të drejtë është edhe e drejta e çdokujt, të akuzuar për një vepër penale, për t'u mbrojtur efektivisht nga një mbrojtës ligjor, e drejtë e cila nuk humbet edhe pse personi i akuzuar penalisht nuk ndodhet vetë personalisht në gjyq (*shih vendimin nr. 26, datë 8.5.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në vështrim të sa më sipër, Gjykata vlerëson të nevojshme të risjellë në vëmendje rekomandimet e Komitetit të Ministrave të Këshillit të Evropës të pasqyruara në rezolutën (75) 11 “Për kriteret e gjykimit në mungesë të të akuzuarit”, ku shteteve anëtare u rekomandohen që të mbajnë parasysh nëntë rregulla minimale: i) askush nuk duhet të gjykohej pa pasur një thirrje për gjyq në kohë; ii) kjo thirrje për gjyq duhet të ketë të sanksionuara edhe pasojat nëse i akuzuari nuk vjen në gjykim; iii) kur gjykata vëren se edhe pse i akuzuari është njoftuar dhe nuk është paraqitur, ajo, nëse çmon se prania e tij në proces është e pazëvendësueshme ose beson se i akuzuari është penguar të paraqitet, duhet të vendosë shtyrjen e procesit; iv) i akuzuari nuk duhet të gjykohej në mungesë, nëse është e mundur të transferohen procedimet te një shtet tjetër ose të aplikohet për ekstradim; v) kur i akuzuari gjykohej në mungesë, provat duhet të merren në mënyrë të zakonshme dhe mbrojtja duhet të ketë të drejtë të ndërhyjë; vi) një vendim gjykate, i dhënë në mungesë, duhet t'i njoftohet personit sipas rregullave për njoftimet dhe marrjes dijeni brenda afatit të parashikuar për apelim. Ky afat duhet të fillojë që nga dita e marrjes dijeni efektivisht të personit, përveçse kur ai qëllimisht i fshihet drejtësisë; vii) çdo personi të gjykuar në mungesë duhet t'i jepet e drejta për apelim, me çdo lloj mjeti ligjor që do t'i ishte dhënë sikur ai të ishte i pranishëm; viii) për personin e gjykuar në mungesë, të cilit nuk i është bërë njoftimi në mënyrën e duhur, duhet të ketë një mjet ankimi që t'i mundësojë atij shfuqizimin e vendimit; ix) një person i gjykuar në mungesë, por që njoftimi i është bërë në rregull, duhet të ketë të drejtën e një rigjykimi në mënyrën e zakonshme, nëse ai mund të provojë mungesën e tij para gjykatës për arsye të pavarura nga vullneti i tij.

11. KEDNJ-ja u lë shteteve kontraktuese një diskrecion të gjerë lidhur me zgjedhjet e mjeteve, për të siguruar se sistemi i tyre ligjor është në përputhje me kërkesat e nenit 6 të saj. Veçanërisht, mjetet procedurale të ofruara nga legjislacioni i brendshëm dhe praktika duhet të tregojnë se ato kanë qenë efektive, kur një person i akuzuar penalisht nuk ka hequr dorë nga të drejtat e tij për t'u dëgjuar dhe mbrojtur personalisht dhe as nuk i është fshehur drejtësisë (*shih vendimet nr. 30, datë 17.6.2010; nr. 45, datë 10.10.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithsesi, neni 6 i KEDNJ-së nuk e ndalon një person të heqë dorë nga të drejtat e tij. Por, megjithatë, për qëllimet e Konventës do të konsiderohet efektive, që të drejtat e atij, që ka hequr dorë prej tyre, të sanksionohen pa ekuivoke dhe të shoqërohen me një minimum të garancive, për shkak të rëndësisë së tyre (*shih vendimin nr. 26, datë 8.5.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Lidhur me zbatimin e rregullave procedurale të njoftimit në procesin e dënimit të të gjykuarit në mungesë, GJEDNJ-ja ka mbajtur qëndrimin se të informosh dikë se kundër tij ka filluar ndjekja penale është një akt ligjor i një rëndësie të tillë sa duhet përmbushur në përputhje me kërkesat procedurale dhe substanciale, të cilat duhet të garantojnë ushtrimin efektiv të të drejtave të të akuzuarit; marrja dijëni jo e plotë dhe në rrugë informale nuk mund të jetë e mjaftueshme. Fakte të ndodhura ose të njohura mund të përbëjnë tregues të padiskutueshëm për gjykatën se i akuzuari ka dijëni për ekzistencën e procedimeve penale kundër tij, për natyrën dhe shkakun e akuzës, siç janë rastet kur i akuzuari deklaroi publikisht ose me shkrim se ai nuk do t'i përgjigjet thirrjeve për gjyq për të cilat ai ka marrë dijëni përmes burimeve të ndryshme dhe jo nga autoritetet, ose kur ai i shpëton një tentative arresti, ose kur materialet që sillen në vëmendje të autoriteteve. Ndërkohë, thjesht mungesa e ankuesit në shtëpi nuk mjafton për të konsideruar se ai kishte dijëni për procedurat dhe, për rrjedhojë, largohet (*shih vendimin e GJEDNJ-së në çështjen "Shkalla kundër Shqipërisë", i datës 10 gusht 2011*).

13. Gjykata rithekson se është detyrë e autoriteteve shtetërore përkatëse që të njoftojnë në mënyrë rigorozë, konform kërkesave procedurale, të pandehurin ndaj të cilit ka filluar një proces penal, pasi vetëm në këtë mënyrë mund të arrihet në përfundimin se i pandehuri ka hequr dorë me vullnetin e tij të lirë nga pjesëmarrja në gjykim. Vërtetimi i këtyre fakteve sipas kësaj Gjykate, për të dyja rastet, është detyrë e organeve kompetente. Dispozitat procedurale për njoftimet vendosin një rend të caktuar për mënyrën e njoftimit të akteve për të pandehurin, prandaj duhet respektuar rendi sipas preferencës ligjore për këtë qëllim. Me këtë detyrim të organeve përkatëse shtetërore, për të njoftuar në mënyrë rigorozë të pandehurin dhe për të provuar se ai i fshihet drejtësisë, është e lidhur e drejta e tij për të marrë pjesë në gjykim, si dhe kompetenca e gjykatës për të vendosur për gjykimin e tij në mungesë kur janë respektuar në mënyrë rigorozë dispozitat për njoftimin (*shih vendimin nr. 30, datë 17.6.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në vështrim të sa më sipër, rregullat e ndjekura për njoftimin dhe efektiviteti i njoftimit të kërkesit nga ana e autoriteteve, vlerësohen nga Gjykata në funksion të realizimit të së drejtës së mbrojtjes. Për këtë arsye, Gjykata çmon të vlerësojë nëse autoritetet kompetente kanë përmbushur efektivisht detyrimin për njoftimin e kërkesit, të gjykuar në mungesë, përmes zbatimit rigoroz të kërkesave procedurale për njoftimin e tij.

15. Nga materialet e administruara në dosjen gjyqësore, rezulton se Komisariati i Policisë Kavajë, përmes shkresës nr. 1124, datë 11.7.2000, ka informuar Prokurorinë e Rrethit Kavajë se: "*shtetasi Ermir Dervishi është larguar në drejtim të paditur, vazhdon puna për saktësimin e vendndodhjes*". Në po atë datë (11.7.2000), prokurori i çështjes ka paraqitur kërkesë për deklarimin e ikjes së të pandehurve E.Dervishi dhe S.Kazazi, me arsyetimin se: "*nga kërkimet e bëra nga Komisariati i Policisë Kavajë si dhe të policisë gjyqësore ka rezultuar pamundësia e ekzekutimit të këtyre vendimeve, pasi personat janë larguar dhe i janë shmangur hetimit*". Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kavajë, me vendimin nr. 66, datë 17.7.2000, ka pranuar kërkesën e Prokurorit dhe ka vendosur deklarimin e ikjes së të pandehurit E.Dervishi, me arsyetimin se: "*organi i prokurorisë, konform rregullave procedurale, ka shpallur kërkimin e këtyre të pandehurve me qëllim që të zbatonte vendimin nr. 57, datë 22.6.2000 për caktimin e masës së sigurimit "arrest me burg" në mungesë, por ka rezultuar se i pandehuri është larguar në drejtim të paditur. Në rrethana të tilla, gjykata çmon se kërkimet për të pandehurit janë bërë të plota dhe, në bazë të nenit 247/2 të KPP-së, të deklarohen të ikur*". Gjykata ka caktuar mbrojtës për secilin të pandehur dhe vendimi ka marrë formë të prerë në datën 27.7.2000. Gjithashtu, rezulton se vendimi "Për

njoftimin e akuzës”, i datës 24.10.2000, dhe procesverbali “Për përfundimin e hetimeve” i datës 25.10.2000 i janë komunikuar mbrojtësit të të pandehurit, të caktuar kryesisht, i cili i ka nënshkruar aktet pa asnjë vërejtje.

16. Në referim të nenit 247 të KPP-së, kur personi ndaj të cilit është marrë masa nuk gjendet, është e domosdoshme që oficeri ose agjenti i policisë gjyqësore (OPGJ) të mbajë procesverbal, në të cilin tregon kërkimet e bëra, të cilat ia dërgon gjykatës që ka dhënë vendimin. Nëse kjo e fundit çmon se kërkimet janë bërë të plota, atëherë deklaron ikjen e personit. Gjykata vlerëson se vendimi gjyqësor për vazhdimin e gjykimit në mungesë është marrë pa i respektuar kërkesat dhe kriteret ligjore të parashikuara nga KPP-ja. Në mungesë të procesverbalit të mbajtur nga OPGJ-ja, që duhet të tregonte veprimet konkrete të kryera për gjetjen e të pandehurit, në referim të nenit 247, pika 1 e KPP-së, si dhe nisur nga fakti se kërkimet për gjetjen e të pandehurit nuk kishin përfunduar (sipas shkresës së Komisarariatit të Policisë Kavajë), Gjykata arrin në përfundimin se nuk janë respektuar rregullat mbi njoftimin e kërkuesit të deklaruar të ikur me vendim gjyqësor.

17. Gjithashtu, Gjykata konstaton se gjatë procesit gjyqësor, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kavajë për njoftimin e kërkuesit ka përpiluar vetëm dy fletëthirrje, akte të cilat gjenden të administruara në dosjen gjyqësore. Të pandehurit i është dërguar, përmes ftuesit, fletëthirrja për seancën e datës 20.11.2000, e cila mban shënimin “*adresë e shkurtër*”. Kjo mangësi e fletëthirrjes është vënë në dukje edhe në seancën gjyqësore të asaj date nga prokurori i çështjes, i cili ka kërkuar të përsëritet thirrja e të pandehurit, kërkesë që është pranuar nga gjykata. Fletëthirrja për seancën gjyqësore të datës 23.11.2000, e cila është përpiluar si në emër të të pandehurit ashtu dhe të mbrojtësit të caktuar kryesisht, mban shënimin “*s’ka njeri në shtëpi, ndodhen jashtë shtetit*”. Ajo është e nënshkruar nga ftuesi dhe një person tjetër, për të cilin është e pamundur të identifikohet lidhja familjare, gjinore, e krushqisë ose shoqërore me të pandehurin. Seanca gjyqësore e datës 23.11.2000 është zhvilluar vetëm në prani të mbrojtësit të caktuar kryesisht, i cili për shkak të konstatimit të disa mangësive të fashikullit hetimor, i ka kërkuar gjykatës kohë për shqyrtimin e hollësishëm të tyre, kërkesë e cila është pranuar.

18. Në vështrim të standardeve kushtetuese dhe kërkesave procedurale penale lidhur me njoftimin e të pandehurit, kur ai nuk gjendet, si dhe të rrethanave konkrete të çështjes, Gjykata vlerëson se organet shtetërore nuk kanë marrë të gjitha masat dhe nuk kanë kryer të gjitha veprimet e duhura për përmbushjen e detyrimeve ligjore për njoftimin personalisht të kërkuesit. Shkeljet procedurale në drejtim të rregullave të njoftimit të kërkuesit tregojnë mungesën e njoftimit efektiv dhe zyrtar të kërkuesit në gjykimin e zhvilluar nga Gjykata e Rrethit Kavajë dhe nuk provojnë se ai ka hequr dorë me vullnetin e tij të lirë nga pjesëmarrja në gjykim.

19. Për sa i përket shqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Apelit Durrës, Gjykata konstaton se edhe gjatë këtij procesi gjyqësor janë lejuar shkelje procedurale në lidhje me njoftimin e kërkuesit të gjykuar në mungesë. Për më tepër, vërehet se gjatë këtij procesi gjyqësor nuk janë korrigjuar mangësitë procedurale të gjykimit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Kavajë.

20. Gjykata thekson se gjykimi kushtetues synon të vlerësojë nëse procesi, si i tërë, ka qenë i rregullt, duke u ndalur në ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të palëve në proces. Gjykata ka pranuar cenimin e parimit për një proces të rregullt ligjor në rastet kur gjykata e shkallës më të lartë, duke u bazuar në kompetencat që i jep Kodi i Procedurës, nuk ka plotësuar apo nuk ka korrigjuar mangësitë dhe gabimet e gjykatave të shkallëve më të ulëta në plotësimin e standardeve dhe elementeve të një procesi të rregullt ligjor.

21. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se njoftimi sipas fletëthirrjeve të datave 24.1.2002 dhe 19.2.2002, për zhvillimin e gjykimit në Gjykatën e Apelit Durrës, mbi ankimin e paraqitur nga mbrojtësi i caktuar kryesisht i kërkuesit të gjykuar në mungesë, është bërë vetëm për mbrojtësin, ndërkohë që nuk gjendet e administruar fletëthirrje për njoftimin e kërkuesit. Gjykata, nisur nga fakti se rregullat procedurale mbi njoftimin e të pandehurit për zhvillimin e procesit gjyqësor në Gjykatën e Apelit janë të njëjta me ato që zbatohen për njoftimin nga gjykata e shkallës së parë, arrin në përfundimin se Gjykata e Apelit nuk ka marrë masat e duhura për njoftimin e të pandehurit.

22. Po ashtu, referuar nenit 425 të KPP-së, që përcakton kufijtë e shqyrtimit të çështjes, Gjykata e

Apelit duhet të vlerësonte respektimin e kërkesave për njoftimin e të gjykuarit në mungesë gjatë procesit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Kavajë dhe të mos kufizohet vetëm në shkaqet e paraqitura në ankim nga mbrojtësi i caktuar kryesisht. Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se Gjykata e Apelit Durrës nuk ka plotësuar dhe as ka korrigjuar mangësitë dhe gabimet e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë në plotësimin e standardeve mbi njoftimin. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se procesi i zhvilluar në Gjykatën e Apelit Durrës ka cenuar të drejtën e kërkuarit për një proces të rregullt ligjor dhe, si i tillë, vendimi duhet të shfuqizohet.

23. Gjykata vlerëson se shkelja e së drejtës për një proces të rregullt ligjor nga ana e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë dhe Gjykatës së Apelit Durrës, nuk është plotësuar ose korrigjuar nga ana e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë. Në këto kushte, arrihet në përfundimin se edhe Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka lejuar një proces të parregullt në aspektin kushtetues dhe, për pasojë, vendimi duhet të shfuqizohet.

24. Në përfundim, Gjykata vlerëson se gjatë procesit të zhvilluar në Gjykatën e Apelit Durrës dhe në Gjykatën e Lartë, kërkuarit i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor në drejtim të (mos)garantimit të së drejtës së mbrojtjes dhe së drejtës për t'u dëgjuar, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131 shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës; neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës¹.
 - Shfuqizimin e vendimeve nr. 87, datë 28.3.2002 të Gjykatës së Apelit Durrës dhe nr. 590, datë 25.10.2002 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi) vetëm në pjesën e urdhërimeve që lidhen me shtetasin Ermir Dervishi.
 - Kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Apelit Durrës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Admir Thanza, Sokol Berberi, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha

Anëtarë kundër: Xhezair Zaganjori, Vladimir Kristo, Altina Xhoxhaj

¹ Gjyqtarët S.Berberi dhe F.Hoxha votuan pro pranimit tërësisht të kërkesës dhe kthimit të çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Kavajë.